

LEVÉLSZEKRÉNY

Büky László írja: Egyik névtani-stilisztikai tanulmányomban (*Móricz Zsigmond-tól Borzippá-ig*) a *Marbodus* név hatásával is foglalkozom (Szó, stílus, értelmezés. JATEPress Szegedi Egyetemi Kiadó, Szeged, 2006. 119–26). A névről az egyik Füst Milán-versben való előfordulása kapcsán ezt írtam – egy, az ókor kutatásában jeles professzorral való tanácskozás után –: „talán *Maroboduus* markomann fejedelmi család sarjának névváltozata; egyébként *Maroboduus* (†Ravenna, Kr. u. 37) fiatalon Rómába került katonai szolgálatra, Augustus kegyeltje lett, kiművelődött, majd Tiberius alatt hazatérőben felkelést szervezett Róma ellen. A név mindenképpen alkalmas arra, hogy a Füst Milán-i (közismerten fiktív elemekből kiépített) költői világban megjelenjék” (122–3). Azonban az „Óda egy régi művészhez” című versben a megszólított személy – „Sok lovas poroszkált már e gömbölyű földön, *Marbodus!*” – minden bizonnyal *Marbodus Redonensis*, francia nevén *Marbode Rennes* (1035 k.–1123 k.) franciaországi latin költő, tanár, aki 1096-tól Rennes püspöke. *Hildebert de Lavardin* (*Hilbertus Cenomanensis*) tours-i érsek mellett *Marbodus* a legjelentősebb költő a XI. században. A lírájában oly gyakran középkort fölidéző Füst Milánnak a *Marbodus* név valóban alkalmas arra, hogy e költői világban megjelenjék.